

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 23.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790462016/facsimile.pdf> (tilgået 27. oktober 2021)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

sagde: Skaal, og tømte derpaa hver Draabe af sit Glas. Flint havde uaf-ladeligt betragtet mig, endelig sagde han:

Ja, det har jeg slet ikke tænkt paa, De er maadeholden.

Han lagde en saa stærk Vægt paa det sidste Ord, at jeg fandt mig beføiet til at forklare ham, at Maadehold var en Dyd, men Fylderie kun nedværdigede os under de Umælendes Standpunkt.

Fylderie, gjentog Flint, ja fy for Fanden; men en Snaps til sin Mad! Fylderie er ækelt, tilsidst kommer man til at gaee ved Siden af sine Støvler, og faaer en fæl Tendens til at ligge i Rendestenene; men en Snaps eller to, det varmer, det opliver Kræfterne, det giver fornyet Appetit og et godt Humeur, uden hvilket Pokker skulde spise til Af-ten. Fylderie, Snapsen fra Morgen til Aften, *au diable!* i en evig Døs, det er ligesaa væmmeligt, som det er opmuntrende i et godt Lag at faae sig en Donner. Og De skal faae den iaften, afbrød han idet Opvar-ten kom ind med Anretningen.

De skal faae den, repeterede Felix, og fyldte Glassene.

Paa en fornøielig Blyhat, vedblev han, idet han stødte an mod mit Glas.

Og saa lidt Jammer som muligt imorgen, supplerede Flint.

Jeg klinkede og drak; men med den faste Beslutning, ikke at drikke mere end to, høist tre Glas Viin. De kastede dem nu over Maden med en Udhungrets Appetit, og jeg fandt, at det var det bedste at følge de-res Exempel. Maden var i Sandhed særdeles vel tillavet, og uagtet jeg ikke sætter nogen Priis paa slige materielle Nydelsler, følte jeg dog en vis Behag, en comfortable Velværen, som jeg ansaae det rigtigst at nyde, især da jeg derved blev sat istand til praktisk at vurdere denne Nydelse, og saaledes med Grunde, hentede fra Erfaringens Mark, herefter kunde bevise dens Nullitet.

Samtalen var i Begyndelsen ikke synderlig levende; den førtes næsten udelukkende mellem Flint og Felix, og bestod meest i gastronomiske Bemærkninger, undertiden saavidt jeg kunde forstaae, oplivet med equivoque Hentydninger, som imidlertid syntes at more de to Herrer fortrinligt, thi de loe undertiden af fuld Hals. Lidt efter lidt blev dog deres Conversation aandrigere, og mod Slutningen af Maal-tidet veed jeg, at jeg lo med over nogle Historier, de fortalte; men jeg har aldrig siden været istand til at erindre, hvori det Comiske bestod. Jeg havde derved gjenvundet mit Humeur, og da vi endelig sad og spiste Rosiner og Mandler, imedens Champagnerens ædle Skum per-